

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ ΙΔ'

ΣΑΒΒΑΤΟΝ 15 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1936

ΔΡΙΘ. 7

Η ΜΟΝΑΔΙΚΗ ΑΠΟΥΣΙΑ

Αίσθησιν ἐνεποίησεν ἡ σημείωσις ὅτι εἰς τὰς πλουσίας βιβλιοθήκας πολλῶν λογίων συνήθως ἀπουσιάζει τὸ Εὐαγγέλιον. Τοῦτο σημαίνει ὅτι οὐδέποτε τὸ ἀνέγνωσαν ἢ ὅτι οὐδὲν περὶ αὐτοῦ ἔμαθον. Μικρὰ ἀγγελία περὶ οἰουδήτινος λογοτεχνικοῦ ἔργου ἀρκεῖ νὰ τὸ προμηθεύσῃ εἰς τὴν βιβλιοθήκην των καὶ νὰ τὸ καταστήσῃ ὑποκείμενον συζητήσεων εἰς τοὺς κύκλους των· τὸ Εὐαγγέλιον ὅμως, τὸ ὁποῖον ἀνεμόχλευσεν ἐκ βαθέων τὴν ἀνθρωπότητα, ἀνέτρεψεν ἄρδην τὴν ἱστορίαν, κατήγγησε καὶ ἔθασε τὸ παρελθὸν καὶ ἐπὶ τῶν ἐρειπίων του φκοδόμησε νέαν ζωὴν, ἐφύτευσε νέον πολιτισμόν, τὸ ὁποῖον, συλλήβδην, ἐκαινούργησε τὰ παλαιὰ διὰ τῶν ἄς ἐκόμισε νέων, ἀνυπερβλήτων, ἀξιῶν, τοῦτο τὸ Εὐαγγέλιον δὲν προκαλεῖ εἰς αὐτοὺς τὸ ἐνδιαφέρον. Ἄγευστοι τῆς ἱστορίας τῶν ἀνυπερβλήτων ἐπιτευγμάτων τοῦ μικροῦ τούτου βιβλίου, δὲν φαίνονται συγκινούμενοι ἐκ τῶν συγχρόνων τουλάχιστον ψυχικῶν σεισμῶν, τοὺς ὁποίους ἡ ἀνάγνωσις του ἐγέννησε καὶ γεννᾷ ἀκριβῶς εἰς λογοτεχνικὰς προσωπικότητας, πρὸ τῶν ὀμμάτων τῶν ὁποίων συνέβη τὸ βιβλίδιον τοῦτο νὰ ἀνοιχθῇ. Καὶ ἀναφέρομεν ἔστω καὶ μόνον τοὺς Giovanni Papini καὶ Merejkowsky. Τίς δὲν συνεκινήθη ἀπὸ τὸ φῶς καὶ τὸ θάλπος τῶν ἐκ τῆς ἀναγνώσεως τοῦ Εὐαγγελίου ἐντυπώσεών των;

Βιβλίον παράδοξον! Οὐδεὶς περατώσας τὴν ἀνάγνωσίν του αἰσθάνεται ὅτι τὴν συνεπλήρωσε· τὴν αὐτὴν ἐντύπωσιν ἀποκομίζει καὶ μετὰ πολλαπλῆν του ἀνάγνωσιν· πάντοτε αἰσθάνεται ὅτι ἢ παρέλειψε τι, ἢ ὅτι οὐχὶ πάντα ἐνόησε. Καὶ μεθ' ἐκάστην ἀνάγνωσιν ὀλονὲν νέον τι ἀνακαλύπτει, ὡς ἀνακαλύπτει νέους ἀστέρας ὁ ἀστρονόμος μεθ' ἐκάστην μελέτην τοῦ οὐρανοῦ.

Θαῦμα θαυμάτων καὶ ἀσύγκριτον ἐξαγα-

κήρισε τὸ Εὐαγγέλιον Μαρκίων ὁ γνωστὸς μέγας γνωστικὸς τοῦ β' αἰῶνος· δὲν δύναται νὰ τεθῇ παρὰ τὰ οἰαδήποτε ἄλλα βιβλία, οἰαδήποτε ἀνθρωπίνης μεγαλοφυΐας προϊόντα, ἀλλ' οὔτε καὶ ἀπλῶς ὑπερτερον αὐτῶν νὰ λογισθῇ· τὸ Εὐαγγέλιον κεῖται ἔξω τῶν ἀνθρωπίνων βιβλίων, εἶνε ἄλλο βιβλίον, ἄλλης τάξεως καὶ κατηγορίας, ὑπερανθρωπίνης· καὶ εἶνε, ἐπομένως, πολὺ ὀλίγον καὶ πολὺ ἀνθρώπινον τὸ ὑπὸ διαπρεποῦς λογοτέχνου λεχθὲν ὅτι διαφέρει πάντων τῶν βιβλίων περισσότερον παρ' ὅσον τὸ ράδιον διαφέρει τῶν ἄλλων μετάλλων, ἢ ἡ ἀστραπὴ οἰωνδήποτε ἄλλων λάμπων. Τὸ Εὐαγγέλιον οὐδὲ κἂν εἶνε βιβλίον· ἀλλ' ἡ πτωχὴ ἀνθρωπίνη γλῶσσα στερεῖται τῆς ἀκριβοῦς λέξεως νὰ τὸ χαρακτηρίσῃ κατὰ τὴν ἀλήθειαν. Εἶνε, ἐν πάσῃ περιπτώσει, τὸ Εὐαγγέλιον.

«Τὸ ἀναγινώσκω—λέγει τις τῶν συγχρόνων φιλοσοφούντων λογοτεχνῶν—καθ' ἐκάστην ἡμέραν, καὶ θὰ τὸ ἀναγινώσκω ὅσον βλέπουν οἱ ὀφθαλμοί μου, καὶ κατὰ τὰς φωτεινότερας ἡμέρας καὶ κατὰ τὰς σκοτεινότερας νύκτας, ἐν τῇ εὐτυχίᾳ καὶ ἐν τῇ δυστυχίᾳ, ὑγιῆς καὶ ἀσθενής, πιστεύων καὶ ἀπιστῶν, εὐαίσθητος καὶ ἀναίσθητος. Καὶ μοὶ φαίνεται ὅτι πάντοτε ἀναγινώσκω ἐν αὐτῷ κἄτι νέον καὶ ἄγνωστον, ὅτι ποτὲ δὲν θὰ τὸ ἀναγνώσω καὶ θὰ τὸ ἐννοήσω ὀλοκληρωτικῶς· δὲν τὸ βλέπω παρὰ μὲ τὸ ἄκρον τοῦ ὀφθαλμοῦ, καὶ δὲν τὸ αἰσθάνομαι παρὰ μὲ μίαν γωνίαν τῆς καρδίας. Τί ἄρα γε θὰ γείνη ἐὰν θὰ ἠδυνάμην νὰ τὸ γνωρίσω ἔξ ὀλοκλήρου;»

Τοῦτου τοῦ βιβλίου ἡ μοναδικὴ ἀπουσία διαπιστοῦται ἐκ τῆς βιβλιοθήκης πλείστων μεμορφωμένων, τὸ ἔχουν ὅμως ὅλοι σχεδὸν οἱ ἀμόρφωτοι, καὶ μάλιστα τὸ τηροῦν πλησίον τῶν ἱερῶν των εἰκόνων μετὰ πολλῆς εὐλαβείας. Οὗτοι, καὶ μὴ δυνάμενοι νὰ τὸ ἀναγνώσουν, τὸ αἰσθάνονται. Ἐκεῖνοι, οὐδὲ τὸ ἔχουν.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΑΙ ΑΛΗΘΕΙΑΙ

Λουκ. 25, 31 - 46.

Ὅτι ἡ θεία Δικαιοσύνη δὲν μένει ἀνενέργητος καὶ κατὰ τὸν δόλιχον τῆς παρουσίας ἡμῶν ζωῆς, τόσον διὰ τὰ ἄτομα, ὅσον καὶ διὰ τοὺς λαοὺς ὀλοκλήρους, εἶναι ἐκτὸς πάσης ἀμφιβολίας. Ἡ στοιχειώδης λογικὴ κρίσις, ἡ Ἱστορία, ἡ σύγχρονος πείρα, παρέχουσιν εἰς ἡμᾶς ὅλα τὰ τεκμήρια νὰ πεισθῶμεν περὶ τοῦ ἀπολύτου τῆς ἀληθείας ταύτης. Καίτοι, ὡς ἕκαστος ἐξ ἰδίας προσωπικῆς, ἐπὶ τῆς ἀτομικῆς του ζωῆς, πείρας θὰ ἠδύνατο νὰ μαρτυρήσῃ ὅτι ἀσχέτως πρὸς τὴν ἄλλην ἐνέργειαν τῆς θείας Δικαιοσύνης, αὐτὴ αὕτη ἡ παράβασις τῶν νόμων τοῦ Θεοῦ συνεπάγεται ἀπ' ἑαυτῆς καὶ δι' ἑαυτῆς, ὅπως φυσικῶς, τὴν ἐνδεδειγμένην τιμωρίαν. Ὅχι ὅμως «ἐδῶ εἶναι καὶ ὁ Παράδεισος, ἐδῶ εἶναι καὶ ἡ Κόλασις», ὡς ἐναβρυνόμενοι ἐπὶ σοφίᾳ περὶ τὰ θεῖα δὲν διστάζουσι νὰ ἐξαγγέλλωσι διάφοροι χριστιανοὶ ἕκαστοτε, τοῦτο εἶναι σύγχυσις οἰκτροῦ, ἂν μὴ μεσολαβῇ χεῖρόν τι, διάστροφος δηλαδὴ ἀντίληψις τῶν πραγμάτων. Ῥητῶς καὶ ἀπεριφράστως ὁ Θεάνθρωπος Ἰησοῦς, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, διακηρύσσει ὅτι: ἡ παραπομπὴ ἑνὸς ἕκαστου ἡμῶν εἴτε πρὸς τὸν Παράδεισον, εἴτε πρὸς τὴν Κόλασιν, θὰ γίνῃ, παρισταμένης ἐν σώματι συμπάσης τῆς ἀνθρωπότητος, ἐν πάσῃ θεΐᾳ Μεγαλειότητι, «ὅταν καὶ πάλιν ἔλθῃ εἰς τὸν κόσμον τοῦτον ἐπὶ τούτῳ διὰ δευτέρου φορᾶν ὁ Υἱὸς τοῦ Ἀνθρώπου». Οὐδεὶς χριστιανός, ἐπομένως, δικαιολογεῖται νὰ κάμνῃ χρῆσιν τῆς προημιονευθείσης φράσεως μετὰ τὴν ἔννοιαν ὅτι «ἐδῶ πληρώνονται ὅλα, καὶ τὰ καλὰ καὶ τὰ κακά», καὶ ὅτι «κλείων τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ ἀπερχόμενος τοῦ προσκαίρου τούτου βίου φεύγει μετὰ ἕκκαθαρισμένους τοὺς λογαριασμοὺς του ἕκαστος». Πλάνη!

Ἦκουσα οὐχὶ ἀπαξ ἢ δις καὶ τοῦτο: «πῶς ὁ καλὸς Θεός, πῶς ὁ Πατὴρ τοῦ ἀνθρώπου, εἶναι δυνατόν νὰ παρατείνῃ αἰωνίως τὴν τιμωρίαν τοῦ ἁμαρτωλοῦ τέκνου του; Δὲν ἠμπορεῖ, πορὰ νὰ συγχωρήσῃ ἐπὶ τέλος ὅλους, καὶ τοὺς δαίμονας ἀκόμη!» Ταλαίπωροι ἡμεῖς! Κωφοὶ εἰς τὰς πατρικὰς τοῦ Θεοῦ ὑποθήκας, κωφοὶ εἰς τὰς ἐντόνους τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ διδασκὰς, ἀπηδαλιούχῃτοι ὑπὸ τοῦ πνεύματος τοῦ Ἐθαγγελίου, βαυκαλιζόμεθα, — ὑπάρχουσι δηλαδὴ χριστιανοὶ οἱ ὅποιοι βυκαλιζονται ὅτι εἶναι ποτε δυνατόν νὰ ἐλλιμενισθῶμεν εἰς τὸν Οὐράνιον τοῦ Κυρίου ἡμῶν λιμένα, ἀφοῦ ἤδη κατὰ τὸν πλοῦν ἐξωκεῖλαμεν. Συνηθισμένοι ἀπὸ τὴν ἀνθρωπίνην ἀτασθαλίαν, ἐξοικειωμένοι μετὰ τὰ καθεστῶτα τὰ ἀνθρώπινα, μετὰ τὰς ἕκαστοτε ἐπιπλάστους καὶ σκοπίμους παροχὰς ἀμνησιῶν καὶ χαρίτων εἰς τοὺς μεγίστους τῶν ἐγκληματιῶν, ἀγόμεθα νὰ κοιμίσωμεν ἑαυτοὺς, ὅτι οὕτω πως θέλουσιν ἐκτυλιχθῆ ἀναγκαίως τὰ πράγματα καὶ εἰς τὴν ἄλλην ζωὴν, χωρὶς νὰ σκεπτόμεθα, ὅτι ἐδῶ μὲν εἶναι ἄνθρωπος ὁ δικάζων καὶ ἄρα ἡ κρίσις δυνατόν νὰ εἶναι θολὴ καὶ ἄδικος, ἐνῶ ἐκεῖ εἶναι Θεός ὁ δικάζων, καὶ ἡ κρίσις ἀσφαλῆς, ἀπολύτως δικαία, ὅστε νὰ μὴ ὑπάρχῃ χρεῖα ἀποκαταστάσεως. Τὰς δὲ βουλὰς τοῦ Θεοῦ δὲν ἠυθμίζει ἡ ἀνθρωπίνῃ σκοπιμότης καὶ τὸ συμφέρον, ὑπὸ τῶν ὁποίων τὴν σημαί-

αν τεκταίνονται ἐνίοτε αἱ μᾶλλον ἀνήκουστοι στραγαλίσεις τῆς ἀληθείας καὶ τοῦ δικαίου. Ἐδῶ, καὶ χωρὶς οἱ ἐγκληματῆται νὰ μετανοήσουν, *μετάνοιαν χριστιανικὴν*, τὴν μόνην ἀξίαν ἀφέσεως, ἀπαλλάσσονται τῶν βαρυτάτων ποινῶν. Τειούτους ἐμπαιγμοὺς καὶ σκοπιμότητας εἶναι ποτε δυνατόν νὰ ἐνεργήσῃ ἡ θεία Δικαιοσύνη; Ἐντεῦθεν ὁ ἀποφασιστικὸς τῆς δικαστικῆς ἀποφάσεως τοῦ Κυρίου τόνος: «Καὶ ἀπελεύσονται οὗτοι εἰς Κόλασιν αἰώνιον, οἱ δὲ δίκαιοι εἰς ζωὴν αἰώνιον». Factum διὰ τὸν χριστιανό!

Πρέπει ἐπίσης — εἶναι ἀνάγκη μᾶλλον ἀπόλυτος — νὰ ἐξαρθῇ ἡ διὰ μέσου τῶν γραμμῶν τῆς ὑπ' ὄψιν ἡμῶν εὐαγγελικῆς περικοπῆς ὑφασμένη θεία ἀλήθεια ὅτι: τὸ αἰώνιον μέλλον ἐνὸς ἕκαστου ἐξ ἡμῶν δὲν εἶναι ὑπόθεσις ἀτομικῆ, ἀλλὰ πρωτίστως *κοινωνικῆ*. Δὲν δύναται δηλαδὴ ὁ χριστιανός, ἐγκλειόμενος οἰονεὶ ὡς κοχλίας εἰς τὰ καθ' ἑαυτὸν ὡς εἰς κέλυφος, καὶ ἀποφεύγων νὰ μὴ κάμῃ μὲν κακὸν εἰς ἄλλον, χωρὶς ὅμως νὰ κάμῃ καὶ καλόν, νὰ νομίσῃ ὅτι καλῶς καὶ θεαρέστως προωδοποίησε τὸ μέλλον αὐτοῦ τὸ αἰώνιον. Ἐνθυμοῦμαι πρόσωπον, ἀνωτάτην ποτὲ διαπεπιστευμένον διακονίαν, τὸ ὅποion μετὰ κάποιαν ἐπιδεικτικότητα μοὶ ἐτόνιζεν: «οἴ! ἂν δὲν ἔκαμα καλόν, δὲν ἔκαμα καὶ κακόν». Ταιούτη φιλοσοφία εἶναι διὰ τὸν χριστιανὸν βλασφημία. Οὐδεὶς ἄχρηστος πρὸς τὸν πλησίον, ὃ ἐστιν ἐν τῇ κοινωνίᾳ, εἶναι χρήσιμος παρὰ τῷ Θεῷ. «Ἐφ' ὅσον ἐποιήσατε, ἢ οὐκ ἐποιήσατε, ἐνὶ τούτων τῶν ἐλαχίστων, ἐμοὶ ἐποιήσατε» λέγει ὁ Κύριος.

K.

ΕΓΚΥΚΛΙΟΙ ΚΑΙ ΕΓΓΡΑΦΑ ΑΠΟΚΕΙΜΕΝΑ ΕΝ Τῷ ΑΡΧΕΙΩ ΤΟΥ ΑΡΧΙΕΡΑΤΙΚΟΥ ΕΠΙΤΡΟΠΟΥ ΚΙΜΩΛΟΥ

[3]

Ἄρ. Πρ. 847
Δεκ. 212Βασίλειον τῆς Ἑλλάδος
ὉἘν Ἐρμούπολει
τῆ 23 Δεκεμβρίου
1856Σύρου καὶ Τήνου Μητροπολίτης
Πρὸς

ἅπαντας τοὺς ἡμετέρους ἐπιτρόπους

Προσκαλεῖσθε, ἵνα λαβόντες γινώσκιν ὑμεῖς τε καὶ ὁ ὑφ' ὑμᾶς κληρὸς τῆς ὧδε ἐγκλειομένης συνοδικῆς ἐγκυκλίου γνωστοποιήσῃτε ἡμᾶς ἐπισήμως τίνες τῶν ὑφ' ὑμᾶς ἱερέων ἢ ἱεροδιακόνων ἐφίενται νὰ σπουδάσωσιν ἐν τῷ Β. Διδασκαλεῖω καὶ κατασταθῶσι διδάσκαλοι εἰς τὸν μετέπειτα χρόνον.

Ὁ Μητροπολίτης

Σύρου καὶ Τήνου Δανιὴλ

Ἡ ἐγκλειομένη συνοδικὴ ἐγκύκλιος ἔχουσα, ὡς ἀκολούθως, εἶναι, ὡς νομίζω, ἀξία ἰδίας προσοχῆς διὰ τὰς ὑγιεῖς καὶ ὀρθὰς ἰδέας, ὑφ' ὧν ἐνεφοροῦντο οἱ πολιτικοί, οἱ διέποντες τότε τὰ τῆς ἐκκλησίας καὶ ἐκπαιδεύσεως

Ἄρ. Πρωτ. 6438
Δεκ. 790

Βασίλειον τῆς Ἑλλάδος

Ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς ἐκκλησίας
τῆς ἙλλάδοςἘν Ἀθήναις
τῆν 13 Δεκεμβρίου
1856Πρὸς τοὺς κατὰ τὴν Ἐπικράτειαν
σεβασμιωτάτους Μητροπολίτας, Ἄρ-
χιεπισκόπους καὶ Ἐπισκόπους.

Ἡ Κυβέρνησις τῆς Α. Μεγαλειότητος περὶ πολλῶν

ποιουμένη τὴν βελτίωσιν τῆς καταστάσεως τοῦ ἱεροῦ κλήρου εὐθὺς μετὰ τὸν περὶ συστάσεως τῶν ἱερατικῶν σχολείων νόμον κατέδρασε καὶ καταβάλλει πᾶσαν δυνατὴν προσπάθειαν, ἵνα ἐκπαιδευόμενοι καὶ καταρτιζόμενοι διὰ τῆς ἀπαιτουμένης μαθήσεως οἱ τοῦ ἱερατικοῦ ἐπαγγέλματος ἐπιμέμωτοι καταστῶσι βαθμηδὸν εἰς τὰς ἐνορίας τοῦ Κράτους. Λογιώτεροι τῶν νῦν ὑπαρχόντων ἐφημέριοι καὶ εὐμαθέστεροι ἱερεῖς καὶ πνευματικοὶ τοῦ λαοῦ διδάσκαλοι.

Λίαν δὲ ἀναγκαίαν καὶ ἐπωφελεστάτην μετὰ τοῦτο θεωρήσαν τὸ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κ. τ. λ. Ἐπιτροπείων καὶ τὴν ἐν παιδείᾳ καὶ νοουθεσίᾳ Κυρίου ἀνατροφὴν τῶν τέκνων τῶν Ἑλλήνων ἀπεφάσισε διὰ τοῦ ἀπὸ 1 μηνὸς μεσοῦντος καὶ ὑπ' ἀριθ. 7198 πρὸς τὴν Σύνοδον ἐγγράφου του, ἵνα πρῶτοι τῶν ἑλληνοπαίδων διδάσκαλοι κατασταθῶσιν ἱερωμένοι καὶ δι' αὐτῶν οὕτω τὰ τέκνα αὐτῶν εὐθὺς ἀπ' ἀρχῆς ἐκμανθάνωσι μετὰ τῆς χριστιανικῆς διδασκαλίας καὶ ἠθικῆς τὰ πρῶτα γράμματα.

Τὸ θεάρεστον καὶ ἐθνωφελὲς τοῦτο μέτρον ἀποδεξαμένη ἡ Σύνοδος ὡς συντελεστικὸν πρὸς τὴν βελτίωσιν τοῦ κλήρου καὶ πρὸς τὴν εὐσεβῆ ἀνατροφὴν τῶν Ἑλληνοπαίδων γνωστοποιεῖ εὐχαρίστως πρὸς ἅπαντας ὑμᾶς ἵνα καὶ ὑμεῖς γνῶτε καὶ τοῖς ὑφ' ὑμᾶς ἀναγγεῖλητε ὅτι ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς σχολικοῦ ἔτους τὸ Ἐπιτροπείον παρέχει εἰς τοὺς πρὸς τὸ ἱερατικὸν ἐπάγγελμα ἐπιδιδόμενους τὰ διὰ τὴν ἐκπαιδεύσιν αὐτῶν μέσα προκρίνον αὐτοὺς ὡς ὑπετρόφους ἐν τῷ βασιλικῷ Διδασκαλεῖῳ. Μετὰ δὲ τὴν ἐκπαιδεύσιν καὶ μετὰ τὴν προχείρησιν ἐκάστου αὐτῶν εἰς τὸν τοῦ πρεσβυτέρου βαθμὸν καθίστησιν αὐτοὺς διδασκάλους ἐν τῷ τόπῳ, ἐνθα τὰ ἰδιαιτέρα συμφέροντα ἐκάστου συμβιβάζονται μετὰ τῆς ἐκτελέσεως τῶν καθηκόντων αὐτοῦ.

Εἰς τὸ αὐτὸ μέτρον ὑπάγονται καὶ ὅσοι ἐκ τῶν ἤδη προκχειρισμέων πρεσβυτέρων ἐπιθυμοῦσι νὰ γίνωσι βελτίους ἑαυτῶν ἀποκτίνοντες πλείους γνώσεις διὰ τῆς εἰς τὸ προμηθηθὲν Διδασκαλεῖον τακτικῆς φοιτήσεως πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπόν. Γνωστοποιούσα δὲ ἡμῖν ἡ Σύνοδος τὸ κυβερνητικὸν τοῦτο μέτρον προσκαλεῖ ἅπαντας ὑμᾶς, ἵνα παραστήσητε εἰς τοὺς ὑφ' ὑμᾶς ἱερωμένους κληρικούς ὅτι καὶ συμφέροντα αὐτῶν καὶ τὴν εὐεχίαν τῶν διδασκαλικῶν γνώσεων τὸ μὲν διότι θέλουσιν ἀπολαμβάνει πρὸς τοὺς ἄλλοις καὶ τὸν ἀπὸ τῆς διδασκαλίας μισθόν, τὸ δὲ διότι θέλουσι χαίρει ἐν τῇ κοινωνίᾳ οὐ μικρὰν ὑπόληψιν ἀναδεικνυόμενοι καὶ διδάσκοντες τῶν πνευματικῶν τέκνων τῆς ἐνορίας των.

Ἐπομένως παραγγέλλεσθε, ἵνα κατὰ τὸ μνηστὲν ἐγγράφον τοῦ Ἐπιτροπείου κοινοποιήσητε ἐν καιρῷ εἰς τὴν Σύνοδον τὰ ὀνόματα ἐκείνων τῶν πρεσβυτέρων καὶ διακόνων τῆς ἐπισκοπῆς σας, οἵτινες ἐπιθυμοῦσι νὰ συγκαταταχθῶσιν εἰς τὸ Διδασκαλεῖον, ἵνα χρησιμεύσωσι καὶ ὡς διδάσκαλοι τῶν παίδων τῆς ἐνορίας των.

- Ἐπὶ τῶν Ἀθηνῶν Νεόφυτος πρόεδρος
- Ἐπὶ τῆς Μαντινείας καὶ Κυνουρίας Θεοφάνης
- Ἐπὶ τῆς Μεσσηνίας Προκόπιος
- Ἐπὶ τῆς Θήρας Ἰερόθεος
- Ἐπὶ τῆς Ἠλείου καὶ Λεβαδείας Ἀβράμιος

Ἐπὶ τῆς Γραμματεῦς ἀρχιμανδρίτης Ζαχαρίας Μαθῶς

Πρὸς ταῦτα ἀπαντᾷ ὁ ἐπισκοπικὸς ἐπίτροπος Κιμῶλου διὰ τοῦ ἀκολούθου ἐγγράφου

Ἄρ. 2
Διεκ. 2
Κιμῶλος 6 Μαρτίου
1857

Πρὸς τὸν Σ. Μητροπολίτην Σύρου καὶ Τήνου

Λαθῶν γνῶσιν τῆς ἀπὸ 23 Ἰοβρίου π. ἔ. καὶ ὑπ' ἀριθ. 6438 ἐγκυκλίου τῆς ἱεράς Συνόδου, ἀφοῦ ἔκαμα τὸ περιεχόμενον αὐτῆς γνωστὸν καὶ εἰς τὸν κατὰ τὸν ἄθρον τοῦτον κλῆρον γνωστοποιῶ ὑμᾶς ὅτι ἐκ τῶν ὑπαρχόντων ἱερέων, διότι ἱεροδιάκονοι δὲν ὑπάρχουν, κανεῖς δὲν εἶναι εἰς κατάστασιν κατὰ τὸ πνεῦμα τῆς ἀναφερομένης ἐγκυκλίου νὰ ἐξακολουθήσῃ σπουδᾶς καὶ πρὸς γνῶσιν ὑμῶν.

Ἐπιειθέστατος
Ἐπισκοπικὸς ἐπίτροπος Κιμῶλου

Τὴν μόρφωσιν τῶν ἱερέων τῆς Κιμῶλου κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην δεικνύει καὶ ἡ ἀκόλουθος ἀπάντησις τοῦ ἐπισκοπικοῦ ἐπιτρόπου Κιμῶλου πρὸς τὸν Μητροπολίτην Σύρου καὶ Τήνου Δανιὴλ συνιστῶντα διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμὸν Πρωτ. 41 Διεκ. 34 (τῆς 14 Ἀπριλίου 1853) ἐγκυκλίου αὐτοῦ τὴν ἐγγραφὴν εἰς συναποστελλομένην ἀγγελίαν τοῦ μουσικοδιδασκάλου, καθηγητοῦ τοῦ Β. Διδασκαλείου καὶ πρωτοψάλτου τῆς ἐν Ἀθήναις καθεδρικῆς ἐκκλησίας Ζαφειρίου Α. Ζαφειροπούλου, ἀρξάμενον ἢ τὴν τύπωσιν τοῦ πρώτου αὐτοῦ β βλίου, τοῦ «Ἀναστασιματαρίου».

Ἄρ. 8
Ἐν Κιμῶλῳ
τῆ 22 Μαΐου 1853

Πρὸς τὸν Σ. Μητροπολίτην Σύρου καὶ Τήνου

Ἐπιστρέφεται ἐγκλειστως ἢ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 41 ὑμετέρας ἐγκυκλίου σταλεῖσα ἀγγελία μετὰ τὴν παρατήρησιν ὅτι οὐδεὶς ἐγγράφη συνδρομητῆς ἐν αὐτῇ, διότι οὐδεὶς τῶν τε ἱερέων καὶ λαϊκῶν ἔχει γνῶσιν ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς.

Ἐπιγράφεται μετὰ προσήκοντος σεβασμοῦ
Ἐπιειθέστατος
Ἐπισκοπικὸς ἐπίτροπος Κιμῶλου
Β. Ἄντ. Σάββης ἱερεὺς

Ἄρ. Πρωτ. 826
Διεκ. 195
Ἐν Ἐρμούπολει Σύρου
τῆ 24 Νοεμβρίου
1856

Βασίλειον τῆς Ἑλλάδος
Ἐ

Σύρου καὶ Τήνου
Μητροπολίτης

Πρὸς ἅπαντας τοὺς ἡμετέρους ἐπιτρόπους Προσκαλεῖσθε ἵνα ἐπιστήσετε τὴν προσοχὴν ὑμῶν ν' ἀναγνωσθῇ ἐν ἑορταῖς καθ' ἕνα τὰς ὑφ' ὑμᾶς ἐνοριακὰς ἐκκλησίας ἢ ὡς ἐγκλεισμένη ὑπ' ἀριθμὸν 813 ἡμετέρα προτρεπτικὴ ἐγκύκλιος περὶ συνδρομῆς τῶν ἱερατικῶν σχολείων καὶ τούτου γενομένου νὰ συντάξῃτε ἴδιον ὀνομαστικὸν κατάλογον, εἰς ὃν ἀφοῦ προσκαταβάλετε ὑμεῖς τὸ κατὰ δύναμιν, νὰ προτρέψῃτε ἅπαντας τοὺς ὑφ' ὑμᾶς κληρικούς καὶ λαϊκοὺς νὰ συνεισφέρωσιν ἕκαστος ὅ,τι ἂν βούληται, τὸ ἀπογινόμενον δὲ τῆς συνεισφορᾶς ὡς καὶ τὸν κατάλογον τῶν συνεισενεγκόντων θέλετε πέμψει πρὸς ἡμᾶς διὰ τὰ παρατῆρω.

Τὴν ἐνέργειαν τῶν ἐν τῇ παρουσίᾳ ἀπεκδεχόμεθα ἔσον τάχος.

Ἐπισκοπικὸς ἐπίτροπος
Σύρου καὶ Τήνου Δανιὴλ

Ἄρ. Πρ. 813
Διεκ. 193
Ἐν Ἐρμούπολει Σύρου
τῆ 22 96ρίου
1856

Βασιλείον τῆς Ἑλλάδος
Ὁ
Σύρου καὶ Τήνου
Μητροπολίτης

Εὐλαβέστατοι ἱερεῖς, πανοσιώτατοι ἱερομόναχοι καὶ λοιποὶ ἀπαξάπαντες εὐλογημένοι χριστιανοὶ τῆς καθ' ἡμᾶς ἀρχιεπισκοπῆς Σύρου καὶ Τήνου, χάρις εἴη ὑμῖν ἅπασι καὶ εἰρήνη παρὰ Θεοῦ Κυρίου Παντοκράτορος, παρ' ὑμῶν δὲ εὐχῆ καὶ εὐλογία.

Ἡ Σεβαστὴ ἡμῶν Κυβέρνησις σκεπτομένη πρὸ πολλοῦ περὶ τῆς βελτιώσεως τοῦ ἱεροῦ τῆς Ἑλλάδος κλήρου καὶ ἐπιθυμοῦσα τὴν τε ἠθικὴν καὶ θρησκευτικὴν αὐτῶν διαμόρφωσιν ἐπὶ τὸ τελειότερον, ἅμα δὲ καὶ τὴν πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ὅσον οἷόν τε τάχιον σύστασιν ἱερατικῶν σχολείων δημοσιεύσασα πρῶτον τὸν περὶ τοῦτον ΤΕΥΧ' νόμον ἠδῶκε διὰ Β. Διατάγματος ἐκδοθέντος τῆ ἑκτῆ 86ρίου νὰ προσδιορίσῃ ὡς ἀπαρχὴν τῶν ὑπὲρ αὐτῶν τῶν σχολείων ταμειευθησομένων εἰδικῶν πόρων ἕκαστον χιλιάδας δραχμῶν ἐκ τῶν κληροδοτημάτων, τὰ ὅποια διάφοροι ὁμογενεῖς κατέλιπον ὑπὲρ τῶν ἐν Ἑλλάδι ἐκπαιδευτικῶν καταστημάτων καὶ ὑπὲρ τῆς θρησκευτικῆς διαμορφώσεως τῶν Ἑλληνοπαίδων.

Ἐπειδὴ δὲ τὸ οὕτω προσδιορισθὲν ποσὸν θέλει μένει διηνεκῶς ἀνέπαφον, ὡς ὁ προμνησθεὶς νόμος ἀναφέρει, καὶ μόνον οἱ τόκοι αὐτοῦ θέλουσιν ἀναλίσκεσθαι εἰς ἀνάγκας τῶν περὶ ὧν ὁ λόγος σχολείων καὶ ἐπειδὴ πρὸς συντήρησιν αὐτῶν ἀπαιτεῖται ἰδίως καὶ ἡ κατὰ προαίρεσιν συνεισφορά τῶν τε κληρικῶν καὶ λαϊκῶν, τούτου ἕνεκα, τέκνα ἐν Κυρίῳ ἡμέτερα, χρέος ἱερῶτατον καὶ ἀπαραίτητον ἔχομεν ἅπαντες, οἱ μὲν ἐκ τοῦ περισσεύματος, οἱ δὲ καὶ ἐκ τοῦ ὑστερήματος τὸ κατὰ δύναμιν ἕκαστος νὰ συνεισφέρωμεν ὑπὲρ τῶν ἱερῶν τούτων ἰδρυμάτων, ἡ σύστασις τῶν ὁποίων θέλει καταστήσῃ μετ' ὀλίγον ἅπαντα τὸν ἱερὸν τῆς Ἑλλάδος κλήρον διακεκριμένον κατὰ τε τὴν παιδείαν καὶ ἀρετὴν, ἵνα οὕτω καυχώμεθα ὅτι ἡ ἀληθῶς ἀνώμνητος ἡμῶν θρησκεία προβαίνει στηριζομένη ἐπὶ τῆς θεαρέστου παιδείας καὶ μορφώσεως τῶν ἡθῶν, διότι οἱ ταύτην διευθύνοντες εἶναι ἄνδρες ἐν Κυρίῳ πεπαιδευμένοι καὶ ἐνάρετοι.

Ὅθεν ἀποβλέψαντες εἰς τὴν ἱερότητα τοῦ σκοποῦ τούτου, τοῦ ὁποῦ τὰ ἀποτελέσματα θέλουσι καταστήσῃ εὐάγων καὶ εὐσεβῆ τὸν λαὸν τῆς Ἑλλάδος πεποίθαμεν ὅτι οἱ παραινέσεις καὶ προτροπαὶ ἡμῶν αὐταὶ θέλουσι τύχει τῆς δεούσης παρ' ὑμῶν ὑποδοχῆς.

Πρὸς τὸν σκοπὸν λοιπὸν τοῦτον συνετάξαμεν καὶ ὀνομαστικὸν κατάλογον τῆς προαιρετικῆς ἕκαστου ἡμῶν καταβολῆς, τὸν ὅποιον θέλομεν ἀποστελεῖ μετὰ τῶν συνεισφορῶν ἕκαστου ἡμῶν πρὸς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κ.τ.λ. Σ. Ὑπουργεῖον.

Ἡ δὲ τοῦ Θεοῦ χάρις καὶ τὸ ἄπειρον αὐτοῦ ἔλεος σὺν τῇ παρ' ἡμῶν εὐχῇ καὶ εὐλογίᾳ εἴη μετὰ πάντων ὑμῶν. Ἀμήν.

Ὁ Μητροπολίτης
Σύρου καὶ Τήνου Δανιὴλ

Εἰς τὰ ἀνωτέρω ἀπαντιᾶ ὁ ἐπισκοπικὸς ἐπίτροπος
Κιμῶλου ὡς ἀκολούθως.

Ἄρ. 6
Κιμῶλος 6 Μαρτίου
1857

Πρὸς τὸν Σ. Μητροπολίτην
Σύρου καὶ Τήνου

Ἄφου ἀνέγνωσα ἀπ' ἐκκλησίας τὴν ἀπὸ 24 96ρίου π. ἔ. καὶ ὑπ' ἀριθ. 813 ὑμετέραν προτροπικὴν ἐγκύκλιον περὶ συνδρομῆς τῶν ἱερατικῶν σχολείων, σὰς κάμω τὴν παρατήρησιν ὅτι τὸσον ὀυποφαινόμενος ὡς καὶ οἱ λοιποὶ ἱερεῖς καὶ λαϊκοὶ τοῦ Δήμου τούτου ὡς ἐκ τῆς μεγάλης ἐνδεείας δὲν εἴμεθα εἰς κατάστασιν νὰ κάμωμεν παραμικρὰν συνδρομὴν, διότι μὲ ὄλην τὴν αὐστηρὰν οἰκονομίαν, τὴν ὅποیان μετεχειρίζομεθα πρὸς ἐξοικονόμησιν τῶν πρὸς τὸ ζῆν τῶν οἰκογενειῶν μας, πολλοὶ ἐξ ἡμῶν καὶ αὐτῶν ὑστερούμεθα.

Εὐπειθέστατος

Ὁ ἐπισκοπικὸς ἐπίτροπος Κιμῶλου

Τὴν ἐνδειαν τῶν ἱερέων Κιμῶλου κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην δεικνύει καὶ ἡ ἀκόλουθος ἀπάντησις τοῦ ἐπισκοπικοῦ ἐπιτρόπου Κιμῶλου πρὸς τὸν Μητροπολίτην Σύρου καὶ Τήνου Δανιὴλ συνιστῶντα διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. Πρωτ. 398 Διεκ. 64 (τῆς 20 7βρίου τοῦ 1855) ἐγκυκλίου αὐτοῦ εἰς πάντας τοὺς ὑπ' αὐτὸν κληρικούς «νὰ γίνωσι συνδρομηταὶ εἰς ἕν ἱερὸν Ἀντιμήνσιον καὶ ἕνα Ἐπιτάφιον, τὰ ὅποια ὁ ἐν Ἀθήναις ἱεροδιάκονος Ἀγαθάγγελος διδάσκαλος τῆς Ξυλογραφίας ἐν τῷ Β. Πολυτεχνεῖῳ ἐφιλοτιμήθη νὰ χαλκογραφῆσῃ καὶ ἤδη προτίθεται νὰ ἐκτυπώσῃ», ὧν ἡ τιμὴ ὀρίσθη εἰς δραχμὰς 4.

Ἄρ. Πρωτ. 5
Διεκ. 2
Κιμῶλος
15 86ρίου
1855

Πρὸς τὸν Σ. Μητροπολίτην
Σύρου καὶ Τήνου

Λαβόντες τὴν ἀπὸ 20 λήξαντος μηνὸς Σεπτεμβρίου καὶ ὑπ' ἀριθ. 398 ὑμετέραν ἐγκύκλιον προετρέψαμεν τοὺς ἐν τῷ Δήμῳ τούτῳ κληρικούς διὰ νὰ γίνωσι συνδρομηταὶ εἰς τὸ ἐκτυπωθῆσόμενον ἱερὸν Ἀντιμήνσιον καὶ Ἐπιτάφιον, ἀλλ' οὐδεὶς ἀπεφάσισε νὰ γείνη συνδρομητής.

Διὸ διευθύνομεν ἐσωκλειστῶς τὸν κατάλογον μετὰ τὴν ἐγγραφὴν τοῦ ἐνόματος τοῦ ὑποφαινόμενου.

Ἐν Κιμῶλῳ τῆ 15 86ρίου 1855

Ὁ κατὰ τὴν νῆσον Κιμῶλον
ἐπίτροπος τοῦ Μητροπολίτου Σύρου καὶ Τήνου.

Τῆ 31 Μαΐου 1856 ἀποστέλλεται αὐτῷ τὸν Ἀντιμήνσιον μετὰ ἐγγράφου τοῦ Μητροπολίτου, τῆ δὲ 27 Ἰουνίου 1856 ὁ ἐπίτροπος ἀποστέλλει δι' ἐγγράφου πρὸς τὸν Μητροπολίτην τὰς 4 δραχμὰς.

(Συνεχίζεται)

Κ. Ι. Δ.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΩΝ ΣΤΗΛΗ

Ὁ Ἀλεξανδρείας Νικόλαος Ε'.

Τῆ παρελθούσῃ Τρίτῃ ἡ ἐπ' ἐκλογῇ Πατριάρχου εἰς διαδοχὴν τοῦ ἀειμνήστου Μελετίου Ἀλεξανδρείας συνέλευσις συνεληθούσα ἐν τῷ πατριαρχικῷ ναῶ τοῦ ἁγ. Σάβα ἐξέλεξε ἐκ τῶν ὀνομάτων τοῦ καταλόγου τῶν ὑποψηφίων τρεῖς, ἐκ τούτων δὲ ἡ Ἱερά Σύνοδος εὐθὺς ἀμέσως ἐξέλεξε διὰ ψήφων κανονικῶν τὸν

καὶ λαβόντα τὰς πλείονας ψήφους Σεβ. Μητροπολίτην Ἐρμουπόλεως Νικόλαον, πέμπτον τῶν ὁμωνύμων πατριαρχῶν τῆς Ἀλεξανδρινῆς Ἐκκλησίας. Οὕτω μετὰ χρεῖαν τοῦ πατριαρχικοῦ θρόνου ὑπερβῆσάν πως τὰ ὑπὸ τῶν πατριαρχικῶν Κανονισμῶν κατασταθέντι χρόνικᾷ ὄρει ἕνεκα τῶν γνωστῶν τοπικῶν συνθηκῶν, κατέστη ἐφικτὴ ἡ κανονικὴ ἐκλογὴ ἐκ τῶν ἱεραρχῶν τῆς ἀγιωτάτης τῶν Ἀλεξανδρέων Ἐκκλησίας, ἧτις ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν τοῦ ἐγνωσμένου ἐπὶ ἱεροπρεπείᾳ καὶ σωφροσύνῃ Μακαριώτατον Νικόλαον Ε', θὰ δυνηθῆ νὰ συνεχίσῃ τὴν καλὴν ἐν τῇ ὀρθοδοξίᾳ σταδιοδρομίαν. Ὁ νέος Πάπας καὶ Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας, ἐξηκοντούτης τὴν ἡλικίαν, κατάγεται ἐξ Ἰωαννίνων, μετὰ τὰς ἐν τῇ Ζωσιμαίᾳ δὲ σχολῇ γυμνασιακὰς καὶ τὰς ἐν τῇ Θεολογικῇ Σχολῇ τοῦ ἡμετέρου Πανεπιστημίου ἀρίστας σπουδὰς, ἐδίδαξε τὰ θρησκευτικὰ μαθήματα, ἀνέλαβε δὲ καὶ τὸ ἱερὸν κήρυγμα ἐν τῇ ἡπειρωτικῇ πρωτευούσῃ ἐπὶ δεκαετίαν. Ἐλθὼν δ' εἶτα τῷ 1910 εἰς Αἴγυπτον καὶ δηλώσας πρὸς τὸν αἰοίδιμον Πατριάρχην Φώτιον τὸν πόθον αὐτοῦ ὅπως διακονήσῃ τὴν Ἐκκλησίαν Ἀλεξανδρείας ὡς κληρικός, διάκονος μὲν ἐχειρονοήθη τῷ 1911 καὶ ἀνέλαβε τὴν γραμματείαν τῶν Πατριαρχείων Καΐρου, βραδύτερον δὲ προαχθεὶς εἰς πρεσβύτερον καὶ εἶτα εἰς Ἀρχιμανδρίτην ἐξελέγη τῷ 1918 Μητροπολίτης Νουβίας, κατὰ τὴν διαποίμανσιν τῆς ὁποίας ἐξέδωκεν ἱστορίαν τοῦ ἐν Σουδᾶν ἐλληνισμοῦ, τῷ δὲ 1927 μετετέθη εἰς τὴν Μητρόπολιν Ἐρμουπόλεως. Συνεδεύσας τὸν αἰοίδιμον Πατριάρχην Φώτιον κατὰ τὴν εἰς Ἐνδρώπην ἀποδημίαν, ἀναδεχθεὶς δὲ καὶ ἐκκλησιαστικὰς ἐπὶ Πατριάρχου Μελετίου ἀποστολὰς εἰς γείτονας Ἐκκλησίας καὶ μετασχὼν ἀντιπροσωπειῶν τῆς Ἐκκλησίας αὐτοῦ εἰς διεθνή θρησκευτικὰ καὶ ἐκκλησιαστικὰ συνέδρια, ἐξέθηκε τὰς ἐντυπώσεις αὐτοῦ εἰς συγγραφάς, φιλόπονος δὲ τὸ καθ' ὅλου, πρὸς τὴν προφορικῇ διδασκαλίᾳ δὲν ἡμέλει καὶ τῆς διὰ γραφίδος διαφωτίσεως εἰς εὐρύτεραν ἀκτῖνα Ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος, συγχαίρουσα τῇ πρεσβυγενεῖ Ἀποστολικῇ Ἐκκλησίᾳ τῆς Ἀλεξανδρείας ἐπὶ τῇ συνετέλει τῆς ἐκλογῆς καὶ τῇ ἀποκτίσει τοῦ κανονικοῦ αὐτῆς Προεστώτος, εὐχεται αὐτῷ πλουσίαν τὴν ἀπὸ Κυρίου ἐπίσχυσιν.

Ἀπολογισμός.

Τὸ λῆξαν ἔτος ὑπῆρξεν ἐν τῶν θλιβερωτέρων τῆς ἱστορίας καὶ ἀπὸ εὐρύτερας καὶ ἀπὸ στενωτέρας ἐπόψεως. Πολιτικῶς, ὁ διεθνὴς ὀρίζων διετέλεσε κεκαλυμμένος ὑπὸ νεφῶν ἡ Κ. τ. Ε. ὑποστᾶσα πολλάς δοκιμασίας ἐπλήρη καιρίως ἐκ τῆς πολεμικῆς μεταξὺ δύο ἐκ τῶν μελῶν τῆς συγκροούσεως, ἧς εἶνε ἀκόμη ἄγνωστος ἡ ἐξέλιξις καὶ ἡ ἔκβασις. Θρησκευτικῶς, παρὰ τὸν ἐμφανῆ ἀντιθρησκευτικὸν ἐν τῇ Ρωσίᾳ τῶν Σοβιέτ διωγμὸν ἡ ἔντασις τοῦ ἐθνικιστικοῦ πνεύματος ἐν Ἰταλίᾳ καὶ Γερμανίᾳ ὑπὸ τὸ φασιστικὸν τῆς πρώτης καὶ δῦο τὸ ἐθνικοσοσιαλιστικὸν τῆς δευτέρας καθεστῶς ἐνεφάνισεν ἐχθρικήν ἀπέναντι τοῦ Χριστιανισμοῦ στάσιν, ἐφ' ὅσον αἱ μὲν φιλοσοφικαὶ ἀρχαὶ τοῦ φασισμού εἶνε ἀντιχριστιανικαί, ὁ δὲ θεσποτικὸς ἐθνικισμὸς τῆς γερμανικῆς κρατικῆς

ὀλοκληροκρατίας οὐ μόνον ἐξεδήλωσεν ἐντονωτέραν ἀντιπάθειαν πρὸς τὴν θρησκείαν, ἀλλὰ καὶ συνετέλεσεν εἰς τὴν ἐπιπόνησιν παραδόξου νέας θρησκείας, τῆς θρησκείας τῆς φυλῆς καὶ τοῦ αἵματος, διαρρηθὴν ἀξιούσης νὰ ὑποκαταστήσῃ τὸν Χριστιανισμόν. Καὶ ἀπὸ στενωτέρας δ' ἐπόψεως, τῆς ἀφορώσεως εἰς τὰ τῆς καθ' ἡμᾶς ὀρθοδοξίας, ἱκανὰ τὰ λυπηρὰ ἐσημείωσε τὸ παρελθὸν ἔτος. Τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον προέπεμψεν εἰς τὸν τάφον τὸν Πρωθιεράρχην του' ἐν ἀκμῇ τῆς ἡλικίας του ἐτελεύτησε καὶ ὁ Πάπας Ἀλεξανδρείας, τὸ δὲ διάστημα τῆς χρεῖας τοῦ θρόνου δὲν ὑπῆρξε κατὰ πάντα ὁμαλόν ἢ Ἐκκλησία Ἀντιοχείων ἐδοκιμάσθη ὑπὸ ἐσωτερικῶν ἀνωμαλιῶν, παρὰ τὴν γενομένην δὲ κανονικὴν τοῦ Πατριάρχου Ἱεροσολύμων ἐκλογὴν μετὰ χρεῖαν τοῦ θρόνου τετραετῆ δὲν ἠδυνήθη οὕτως νὰ ἀναλάβῃ τὴν ἐνεργὸν τῆς Σιωιτίδος Ἐκκλησίας διακυβέρνησιν· καὶ ἡ Ἐκκλησία δὲ Κύπρου δὲν ἀπέκτησεν ἐτι τὸν πρωθιεράρχην τῆς. Ἡ δ' Ἐκκλησία τῆς Ρωσίας ἐν μὲν τῷ κράτει τῶν Σοβιέτ ἐξακολουθεῖ ἐτι χειμαζομένη κατὰ τὸν γνωστὸν ἀπαραδειγματιστὸν ἐν τῇ ἱστορίᾳ τρόπον, ἐπέκεινα δὲ τῶν ρωσικῶν ὀρίων ἐξηκολούθησε διάσπαρτος εἰς τοὺς δύο κόσμους, οὐ μόνον ἄνευ συνοχῆς, ἀλλὰ καὶ ἐσχισμένῃ, μόλις δὲ περὶ τὰ τέλη τοῦ ἔτους συμπληθεῖσα εἰς ἐνιαῖον ὀργανισμόν, μετὰ τὴν ὄμως κανονικῶς παραδόξον καταστατικῆς καὶ προοπτικῆς. Τέλος, καὶ ἡ καθ' ἡμᾶς Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος δὲν ὑπῆρξεν ἄγευστος δοκιμασιῶν ἐκ τε τοῦ ἐσωτερικοῦ πολιτικοῦ ταράχου, ἀλλὰ καὶ—ὅπερ χεῖρον—ἐκ τῆς παραχόρδον ἀνταρσίας τέως ἀρχιερέων, ἧτις τόσον ἐσκανδάλισε τὸν ἐλληνικὸν λαόν. Ἀλλ' ἡ ταραχώδης περίοδος τῶν δοκιμασιῶν θὰ παρέλθῃ Θεοῦ συνεργούντος, διότι οἱ λαοὶ ἔχουν μεγάλην ἀνάγκην ἡσυχίας καὶ γαλήνης, ἄνευ τῶν ὁποίων εἶνε ἀνεπίτευκτος ἡ ἠθικὴ καὶ πνευματικὴ πρόοδος. «Ὁ ἐρχόμενος ἡξεὶ καὶ οὐ χρονεῖ».

Οἱ μεγάλοι εἰρηνοποιοί.

Κατὰ πρόσφατον συνδιάσκεψιν τῶν «Νέων Κομμουνιστῶν» ἐν Μόσχᾳ εἰς τῶν νεαρῶν ρητόρων διατόρως, σὺν ἄλλοις, ἐκήρυξεν: «Ἡ παλαιότερα γενεὰ εἶχε θέσει τὸ ζήτημα ποῖος ποῖον ἐν τῇ χώρᾳ μας θὰ συντρίψῃ. Ἡμεῖς ὁμως, ἡ νέα γενεὰ τῆς Ἐνώσεως τῶν Σοβιετικῶν Δημοκρατιῶν, ἀνελάβομεν μίαν ἐξαιρετικῶς δυσχερῆ καὶ σπουδαιοτάτην προσπάθειαν: νὰ ἀποφασίσωμεν ποῖος θὰ συντρίψῃ ποῖον ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ». Ἐν τούτοις οἱ ῥῶσοι σοβιετικοὶ ἐμφανίζονται εἰς τὸν διεθνή κόσμον διὰ τῆς Κ. τ. Ε. ὡς ὑπέρμαχοι τῆς παγκοσμίου εἰρήνης!

Ἐν Χαρμπίν ὑπάρχουσι περὶ τοὺς 100 ὀρθόδοξοι ναοί, ὧς ἀπεδέιχθη ἐκ τελευταίας ἐρεύνης ἐπὶ τῶν ἐν Μαντζουρίᾳ θρησκευτικῶν κοινοτήτων.

Χιλιάδες πολλὰ ἀμερικανῶν παρήλασαν διὰ τοῦ μῆματος τῆς μεσαιωνικῆς τέχνης τοῦ κεντρικοῦ μουσείου τοῦ Brooklyn διὰ νὰ περιεργασθοῦν τὸ γνωστὸν ἄγιον «Ποτήριον τῆς Ἀντιοχείας»—περὶ οὗ ἐν καιρῷ τὰ δέοντα ἀνεγράφωσαν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ—ὅπερ ἐχρησιμοποίητο ὑπὸ τῶν πρώτων χριστιανῶν τῆς συριακῆς πρωτευούσης. Μεγάλοι καὶ ζωηροὶ ἐπιγράφαί ἐπὶ τῶν ἡλεκτρικῶν ἀμα-

ξιστοιχιῶν τῆς πόλεως παρῶντων τοὺς πολίτας ὡς ἐπίσκεψιν τοῦ μουσείου.

Κατ' εἰδήσεις ἐξ Ἱεροσολύμων εἰς ἀνασκαφὰς γενομένας ὑπὸ τῆς ἐν τῇ ἀγίᾳ πόλει βρετανικῆς Ἀρχαιολ. Σχολῆς ἐν Αὐτῶν-ἐλ-Χαφίρ παρὰ τὴν Μπιρσαμπᾶ ἀνεκαλύφθησαν ἑπτὰ παπύρινοι κύλινδροι εἰς κακὴν μὲν κατάστασιν, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ καλλίτερον τῶν λοιπῶν διατηρουμένου κατωρθώθη ἡ ἀνάγνωσις τοῦ ὀνόματος τοῦ βυζαντινοῦ αὐτοκράτορος Φλαβίου Ἰουστίνου (565—578). Τὸ κείμενον τοῦ παπύρου εἶνε ἑλληνιστὶ γεγραμμένον, σχετίζεται δὲ πρὸς ὑπόθεσιν γαιῶν. Ἀναφέρεται ὅτι εἶνε οἱ πρῶτοι ἐν Παλαιστίνῃ ἀνακαλυπτόμενοι πάπυροι.

Ἐν Ἱεροσολύμοις ἤρξαντο αἱ προετοιμασίαι διὰ τὴν σύγκλησιν τοῦ Παγκοσμίου συνεδρίου, περὶ τοῦ ὁποίου ἐγράψαμεν ἄλλοτε. Τοῦτο θὰ συνέλθῃ κατὰ τὰς 7—9 προσεχούσας Ἀπριλίου, θὰ μετὰσχῶσι δὲ αὐτοῦ οἱ διεθνεῖς ἐκπολιτιστικοί, μορφωτικοί καὶ κοινωνικοὶ ὄργανισμοί.

Γράφει ὁ «Πάντανος» περὶ τοῦ τελευταίου ταξιδίου τοῦ ποτὲ Φλωρίνης Χρυσόστομου: «Ὁ καθαιρεθεὶς πρῶν Φλωρίνης ἐπεχείρησε ταξίδιον ἀνά τὰς γειτονικάς Ἐκκλησίας, προσπαθῶν νὰ εὕρῃ ἐν αὐταῖς θιασώτας καὶ ὑποστηρικτάς πρὸς ἐπαναφορὰν τοῦ παλαιοῦ ἡμερολογίου. Ἐκτὸς τῆς Ἐκκλησίας Ἀντιοχείας, ἐξ ἧς, ὡς λέγεται, εἶς μύτην ἐξήτησε βοήθειαν ὁ πρῶν Φλωρίνης, καὶ τῆς Ἐκκλησίας Ἀλεξανδρείας, μεθ' ἧς δὲν κατώρθωσε νὰ ἔλθῃ εἰς ἐπικοινωνίαν, ἐπεσφῆθη καὶ τὰ Ἱεροσόλυμα, ἐλπίζων ὅτι ἐκεῖ τοὐλάχιστον, θὰ εὑρίσκει τὴν ζητούμενην ἠθικὴν ἀρωγὴν. Πλὴν καὶ ἐκεῖ, κατ' ἀσφαλεῖς πληροφορίας, ἀπέτυχε...».

Ἐν διοργανώθεισιν ἐν Rotterdam ὑπὸ τοῦ Διεθνοῦς Ἐκκλησιαστικοῦ Συνδέσμου συνελεύσει ἀμύνης κατὰ τοῦ μπολοσεβισμοῦ καὶ ἐπὶ παρουσίᾳ πολλῶν διπλωματῶν διάφοροι ρήτορες ἐξέθησαν τοὺς ἐκ τῶν μπολοσεβίκων ἀπειλοῦντας τὸν κόσμον κινδύνους καὶ παρέστησαν τὴν εἰκόνα τῆς τρομερᾶς κατὰ τοῦ ρωσικοῦ κλήρου ἰδίᾳ βίας τῶν κομμουνιστῶν. Ἡ συνέλευσις ἀπεφάσισε νὰ διαβιβῆσθαι πρὸς τὸν γραμματεῖα τῆς Κ.τ.Ε. ὑπόμνημα, ἐν ᾧ ἐπὶ τῇ βάσει αὐθεντικῶν μαρτυριῶν ἐκτίθενται αἱ κατὰ τὸν ἱερέων σκληρότητες. Ἐν τῷ ὑπομνήματι λέγεται, σὺν ἄλλοις, ὅτι, ἐὰν πρὸ τῆς εἰσοδοχῆς τοῦ κράτους τῶν Σοβιέτ εἰς τὴν Κ.τ.Ε. αἱ περὶ τῶν ἐν Ρωσίᾳ φοικαλοσότητων καταγγελλοῦνται δὲν ἐλαμβάνοντο ὑπὸ τῶν μελῶν τῆς ὑπ' ὄψει ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι αἱ Σοβιετικαὶ Δημοκραταὶ δὲν ἀπετέλουσαν ἐτι μέλος αὐτῆς, σήμερον αἱ αἰτιάσεις θίγουν πλεον μέλος τῆς Κ.τ.Ε. καὶ, κατ' ἀκολουθίαν, αὐτὴ ἔχει ὑποχρέωσιν νὰ λάβῃ τὰ προσηκόντα μέτρα. Καὶ καταλήγει τὸ ὑπόμνημα διὰ τῶν ἐξῆς: «Γνωρίζομεν ὅτι μόνον μέλος τῆς Κ.τ.Ε. δύναται νὰ εἰσαγάγῃ εἰς τὸ συμβούλιον τὴν ἡμετέραν ἔκκλησιν· ἀλλ' ἐλπίζομεν ὅτι μεταξὺ τῶν ἀντιπροσώπων τῶν ἀποτελουσῶν τὴν Κ.τ.Ε. χωρῶν θὰ εὐρεθῇ ἔστω καὶ εἰς ὅστις θὰ ἐγερωθῇ ὑπέρομαχος τῶν εἰς ἄλλον τετραγεγμένων ἐκκλησιαστικῶν κύκλων». Ἡ «Völk. Beobachter» σχολιάζουσα τὸ ἐν λόγῳ ὑπόμνημα λέγει τὰ ἀκόλουθα ἄξια προσοχῆς: «Τὸ ὑπὸ τῶν διεθνῶν ἐκκλησιῶν γινόμενον διάβημα τοῦτο ἀναντιρρητῶς προήλθεν ἐξ ἀξιεπαίνων ἐλατηρίων. Ἀλλὰ θὰ ἦτο γελοῖον νὰ νομισθῇ ὅτι διὰ διαμαρτυρίας πρὸς τὴν Γενεὴν θὰ ἐπιτευχθῇ ἔστω καὶ ἡ ἐπ' ἐλάχιστον μεταβολὴ τῆς ἐν Ρωσίᾳ φοικτικῆς καταστάσεως. Ἐκ τῶν μέχρι τοῦδε παρομοίων ἀκάρπων διαβημάτων θὰ ἔπρεπον οἱ ἀφελεῖς ἄνθρωποι νὰ διδαχθοῦν ὅτι μέτρα τοιαῦτα εἶνε ἀβλαβῆ διὰ τὸν μπολοσεβισμόν· μόνον διὰ τῆς ἀνασυγκροτήσεως τῶν λαϊκῶν δυνάμεων εἶνε δυνατόν νὰ ἐπιτευχθῇ ἀποτελέσμα».

Τὸ τεῦχος παρελθόντος Δεκεμβρίου τοῦ «Ποιμένος» τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Μυτιλήνης ἐξεδόθη «πανηγυρικόν» ἐπὶ τοῖς ἐγκαινίοις τοῦ μεγαλοπρεποῦς «Βοστανείου ἱεροῦ Νοσοκομείου», προνοίᾳ μὲν καὶ μακάριοις τοῦ θερμοουργοῦ τῆς Μυτιλήνης ἱεράρχου κ. Ἰακώβου, διὰ κληροδοτημᾶ-

των δὲ καὶ δωρεῶν πλουσίων φιλανθρωπῶν ἀνεγερθέντος ἐν περιβλεπτῶ τοποθεσίᾳ, ἀποτελοῦντος δὲ ὕμνον πρὸς τὴν λεσβιακὴν φιλανθρωπίαν καὶ χάριμα ὀφθαλμῶν καὶ ἔξωτερικῶς διὰ τὴν ἔκτασιν καὶ τὸν ρυθμὸν, καὶ ἔσωτερικῶς διὰ τὴν διαιρέσιν, τὸν ἐφοδιασμόν καὶ τὴν εἰς τὰς πολυμερεῖς ἀνάγκας ἐπάρκειαν. Τὸ τεῦχος, κεκοσμημένον δι' εἰκόνων τῆς Ἐφορείας τῶν φιλανθρωπικῶν τῆς Μυτιλήνης Καταστημάτων, ἧς πρόεδρος τυγχάνει ἡ Α.Σ. ὁ Μυτιλήνης Ἰακώβος, τοῦ νοσοκομείου, τῆς τελετῆς τῶν ἐγκαινίων αὐτοῦ, τῶν διαφορῶν αὐτοῦ τμημάτων καὶ τῶν εὐεργετῶν, περιλαμβάνει καὶ τὴν περιγραφὴν τῶν ἐγκαινίων τοῦ Νοσοκομείου, τὸν κατ' αὐτὰ ὡραῖον λόγον τοῦ Σεβ. Μυτιλήνης, ἄρθρα τινὰ ἐπικαιρὰ ἀναφερόμενα εἰς τὴν φιλανθρωπικὴν δρᾶσιν τῆς Ἐκκλησίας κλ.

ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος συνήλθεν εἰς τὰς δύο τακτικὰς συνεδρίας κατὰ τὴν λήξαν ἐβδομάδα ἀπασχοληθεῖσα ὑπὸ διαφορῶν ζητημάτων διοικητικῆς φύσεως.

— Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Δρυϊνουπόλεως καὶ Πωγωνιανῆς, σοβαρῶς ἀσθενῶν ἀπὸ τινος χρόνου, νοσηλεύεται ἐν τῷ θεραπευτηρίῳ «Εὐαγγελισμὸς» Ἀθηνῶν.

— Ἐπὶ τῇ ἐκλογῇ τοῦ νέου Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας ἀντηλλάγησαν τὰ ἐξῆς τηλεγραφήματα:

Ἀρχιεπίσκοπον Χρυσόστομον

Ἀθήνας

Ψήφῳ κανονικῆ Πάπας καὶ Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας ἐξελέγη Ἐρμουπόλεως Νικόλαος

Τοποτηρητῆς Τριπόλεως

Πατριάρχην Νικόλαον

Ἀλεξανδρείαν

Συγχαίροντες ἐπὶ ἐκλογῇ Ὑμετέρας Μακαριότητος ἀδελφικῶς εὐχόμεθα πᾶσαν ἀνωθεν ἐνίσχυσιν ἐν τῇ διακυβερνήσει τῆς Ἐκκλησίας Ἀλεξανδρείας

Ἀρχιεπίσκοπος Χρυσόστομος

Ἀρχιεπίσκοπον Χρυσόστομον

Ἀθήνας

Εὐχαριστοῦντες θερμῶς, ἀδελφικῶς περιπτυσσόμεθα Ὑμετέραν Μακαριότητα εὐχόμενοι τῇ Ἐκκλησίᾳ Ἑλλάδος πᾶσαν εὐλογίαν Ἀρχιεπίσκοπος Χρυσόστομος

Πατριάρχης Νικόλαος

— Δι' ἐγγράφου αὐτῆς ἡ Παγκόσμιος Ἐνωσις τῶν Κυριακῶν Σχολείων ἀνήγγειλεν εἰς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ὅτι τὸ 12ον παγκόσμιον Συνέδριον περὶ τῶν Κυριακῶν Σχολείων θὰ συγκροτηθῇ ἐφέτος ἐν Ὁσλο τῆς Νορβηγίας κατὰ τὸν προσεχῆ Ἰούλιον, παρεκάλεσε δὲ ὅπως ἀποσταλῇ καὶ ἐξ Ἑλλάδος ἀντιπρόσωπος τῶν Κατηχητικῶν Σχολείων. Ὡς τοιοῦτον ὄρισεν ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τὸν κ. Π. Τριμπέλαν καὶ ἀναπληρωτὴν αὐτοῦ τὸν κ. Π. Μπρατσιώτην.

— Ὡσαύτως ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ὥρμησε χρηματικὴν ἐνίσχυσιν διὰ τὴν ἐν Ἀθήναις κατὰ τὸν προσεχῆ Νοέμβριον συγκρότησιν τοῦ Ἀ' Πανορθοδόξου Θεολογικοῦ Συνεδρίου, εἰς ὃ θὰ μετὰσχῶσιν ἀντιπρόσωποι μόνον Καθηγητῆται τῶν Ὁρθοδόξων Θεολογικῶν Σχολῶν, οἵτινες θὰ ἐξετασθῶσιν ἐπιστημονικῶς διάφορα θεολογικά ζητήματα.

— Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Γρεβενῶν ἀνεκοίνωσε τῇ Ἱερᾷ Συνόδῳ, ὅτι τὸ ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς ἱερᾶς Μονῆς ἁγ. Νικάνορος ἀπετελέσθη ἐκ τοῦ ἀρχιμ. Διονυσίου Νανοπούλου, ὡς ἡγουμένου, τοῦ ἀρχιμ. Γενναδίου Γκανοπούλου καὶ τοῦ Γαβριήλ Ζαχαράκη ὡς συμβούλων.

— Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ζακύνθου ἀνέφερε τῇ Ἱερᾷ Συνόδῳ τὴν εἰς προεβύτερον προχείρισιν τοῦ ἐγγάμου διακόνου τῆς Ἱ. Μητροπόλεως αὐτοῦ Χαλαράμπους Βόσσου, ὡς καὶ τὴν εἰς διάκονον προχείρισιν τοῦ μοναχοῦ τῆς Ἱ. Μονῆς Στροφάδων καὶ ἁγ. Διονυσίου Ζακύνθου Χρυσόστομου Γιατροῦ.

— Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Παραμυθίας ἀνεκοίνωσε τῇ Ἱ. Συνόδῳ τὴν εἰς προεβύτερον προχείρισιν τοῦ Σπυρίδωνος Παναγ. Παπαθεοδώρου διὰ τὸ χωρίον Ἀχλαδιῶν.

— Ο Σεβ. Μητροπολίτης Πατρών ανέφερε τῇ Ἱ. Συνόδῳ τὴν εἰς πρεσβύτερον προχείρισιν τοῦ Νικολάου Σχινᾶ, ὡς ἐφημερίου τοῦ ἐν Πλατανοβούσῃ Ἱ. ναοῦ τοῦ ἁγ. Ἀθανασίου, τοῦ Χριστοῦ Κωστοπούλου ὡς ἐφημερίου τῶν Ταξιαρχῶν Κοῦμπερι καὶ τοῦ Νικ. Γιαννοπούλου, ὡς ἐφημερίου Καταρράκτης.

— Ο Σεβ. Μητροπολίτης Φθιώτιδος ἀνεκοίνωσε τῇ Ἱ. Συνόδῳ, ὅτι ἔπαυσε συμφώνως τῷ νόμῳ τὸν ἐφημέριον τῆς ἐνορίας Λιχνοῦ ἱερέα Γεώργιον Σπυροπούλου, ὡς ἐγκαταλιπόντα τὴν ἐνορίαν του ἀπὸ τοῦ Ἰουλίου π.ἐ. καὶ προσχωρήσαντα εἰς τὴν κοινότητα τῶν αυτοκαλουμένων «Γνησίων Ὀρθοδόξων».

— Ἡ Ἱερά Σύνοδος τῇ προτάσει τοῦ μὲν Σεβ. Μητροπολίτου Δρυϊνουπόλεως ἐνέκρινε τὴν εἰς ἱερέα χειροτονίαν τοῦ Χριστοῦ Δημ. Σκαρώνη διὰ τὸ παρεμβόριον χωρίον Γκριμπιάνη, τοῦ δὲ Σεβ. Μητροπολίτου Φιλίππων τὴν εἰς ἱερέα χειροτονίαν τοῦ Νικολάου Σιούντα διὰ τοὺς παρεμβόριους συνοικισμοὺς Κόκκινα καὶ Μαγνήσιον.

— Ο Σεβ. Μητροπολίτης Ἀλεξανδρουπόλεως ανέφερε τῇ Ἱ. Συνόδῳ τὴν εἰς πρεσβύτερον προχείρισιν, τοῦ Ἀθανασίου Βεργίδου διὰ τὸ χωρίον «Δίκελλα», τοῦ Ἀντωνίου Ἀνθογαλίδου διὰ τὸ χωρίον Πόταμον καὶ τοῦ Γεωργίου Φουτζιτζίδου διὰ τὸ χωρίον Τάριον.

— Ο Σεβ. Μητροπολίτης Τρίκκης καὶ Σταγῶν ἀνεκοίνωσε τῇ Ἱ. Συνόδῳ, τὴν εἰς πρεσβύτερον προχείρισιν τοῦ Χριστοῦ Καγιάννη διὰ τὴν ἐνορίαν Χασάν Καλυβίων τοῦ Χριστοῦ Οἰκονομοῦ διὰ τὴν ἐνορίαν Τζιούτζιαις τοῦ Ἰωάννου Γιαννάκη διὰ τὴν ἐνορίαν Μεγάλης Κερασίας καὶ τοῦ Κωνσταντίνου Ταιντσιλάνη διὰ τὸ χωρίον Σπαθάβαν.

— Ἡ Ἱερά Σύνοδος ἐχορήγησε τῷ μὲν Σεβ. Μητροπολίτῃ Σερρών ἐβδομαδιαίαν ἀδειαν ἀπουσίας εἰς Ἀθήνας δι' ὑποθέσεις του, τῷ δὲ Σεβ. Μητροπολίτῃ Κεφαλληνίας δεκαπενθήμερον εἰς Ἀθήνας δι' ὑποθέσεις τῆς ἐπαρχίας του.

— Ο Σεβ. Μητροπολίτης Φθιώτιδος ανέφερε τῇ Ἱ. Συνόδῳ τὴν εἰς πρεσβύτερον προχείρισιν τοῦ Βύρωνος Κουτᾶ διὰ τὴν ἐνορίαν Νεοχωρίου δι' ἣν ἐξέλεγη.

— Συνοδικὴ ἐντολὴ ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Θεσσαλιώτιδος μετέβη εἰς Καλάμας λόγῳ ἀσθενείας τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Μεσσηνίας καὶ προέστη τῆς ἐκότης τῆς Ὑπαπαντῆς τοῦ Σαῖθρος καὶ τῆς ἱεράς λιτανείας. Παρευρέθησαν δι' ἐκτάκτου ἀμαξοστοιχίας φθάσαντες εἰς Καλάμας οἱ ὑπουργοὶ τῶν Θρησκευμάτων κ. Λογοθέτης, τῶν Οἰκονομικῶν κ. Μαντζαβίνος, τῶν Ἐσωτερικῶν κ. Τριανταφυλλάκος, τῆς Συγκοινωνίας κ. Οἰκονόμου καὶ τῆς Προνοίας κ. Δεκάζος, ὡς καὶ ὁ ἐν Ναυπλίῳ Μέγαρχος στρατηγὸς κ. Νικολαράς.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΡΩΣΙΑΣ

Ἐν τῷ εὐρωπαϊκῷ τύπῳ ἀναφέρεται ὅτι κατέφθασεν εἰς Χαρμίν ὁ ὀρθόδοξος ἱερεὺς Μεντβιέντεφ, κατορθώσας νὰ δραπέτυσῃ ἐκ τῆς σοβιετικῆς Ρωσίας. Ὁ ἱερεὺς ἀφηγήθη ὅτι ὑπῆρξεν ἐξόριστος εἰς τὴν σιβηρικὴν πολιχνη Μπαλμάγ, ἐνθα ἦτο καταδικασμένος εἰς καταναγκαστικά ἔργα μετ' ἄλλων κληρικῶν, μεταξύ τῶν ὁποίων ἦσαν καὶ 25 ἐπίσκοποι. Εἰς τὴν ομάδα τῶν καταδικῶν, εἰς ἣν ἄνηκεν ὁ ἐν λόγῳ ἱερεὺς, ἦσαν ὁ ἐπίσκοπος Βορονεζ Ματθαῖος καὶ τινες ἱερεῖς ἀνωτάτης θεολογικῆς μορφώσεως.

— Οἱ μολοσβεϊκοὶ κατήρησαν καὶ «ιεραποστολικὸν» τμήμα πρὸς διάδοσιν τῆς ἀθείας, ἐλπίζοντες οὕτω ὅτι θὰ δυνηθῶν νὰ κερδίξουν ὑπὲρ αὐτῆς ἐτήσιως οὐχὶ ὀλιγοτέρους τῶν 20 ἑκατομμυρίων πολιτῶν. Πρὸς τοῦτο ἰδρῦθη εἰδικὸν «σεμινάριον», ἐκ τῶν σπουδαστῶν τοῦ ὁποίου σχηματίσθη ἰδίαις ὁμάς προωρισμένη διὰ τὸ ἐξῶ τῶν ὁρίων τῆς Ρωσίας «ιεραποστολικὸν» ἔργον...

— Κατὰ τὰ δεδομένα τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν τῶν Σοβιέτ, κατὰ τὴν δεκαοκταετίαν τῆς κομμουνιστικῆς δεσποτείας ἐν Ρωσίᾳ 42.000 κληρικοὶ ἀπέθανον ἐν τοῖς τόποις τῆς ἐξορίας των, ἐκ τοῦ ὅλου δ' ἀριθμοῦ αὐτῶν καθ' ἅπασαν τὴν Ρωσίαν ὑπελείφθησαν ἐν τῇ ζωῇ μόνον 1200. Ἐρευναι εἰδικά μεταξὺ τῶν ρωσοκαίδων ἀπὸ ἐπόψεως θρησκευτικῆς ἀπέδωκαν τὰ ἀκόλουθα ἀποτελέσματα:

52 ο)ο τῶν παιδιῶν οὐδὲν γνωρίζουν περὶ Θεοῦ, μόνον δὲ τὰ 48 ο)ο ἔχουν ποιάν τινα ἰδέαν περὶ αὐτοῦ. Ἐκ τῶν 100 ἐρωτηθέντων μόνον 18 ἐδῆλσαν ὅτι φοιτοῦν εἰς τὴν ἐκκλησίαν καὶ τὴν ἀγαποῦν. Αἱ θεολογικαὶ Ἀκαδημαῖαι, τὰ σεμινάρια καὶ τὰ ἐκκλησιαστικὰ σχολεῖα εἰνε κατηργημένα, ἡ δὲ θρησκευτικὴ διδασκαλία ἀπαγορεύεται ἀπολύτως. Ἐξ ἀντιθέτου, ἰδρῦθησαν ὑπὲρ τὰς 34.000 κέντρα διδασκαλίας καὶ προπαγάνδας τῆς ἀθείας, ὀργανώθησαν εἰδικὰ «ἀθεϊστικὰ σεμινάρια», ἀνεξαρτήτως τῶν ἀπανταχοῦ τῆς Ρωσίας ἀντιθρησκευτικῶν μουσείων, εἰς ἃ ἔχουν μεταβληθῆ αἱ περισσώτεραι καὶ αἱ καλλίτεραι τῶν ἐκκλησιῶν.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΡΟΥΜΑΝΙΑΣ

Ἐν τῇ παρά τὸ Βουκουρέστιον μονῇ Χέρνις ἰδρῦθη σχολεῖον θεολογικὸν διὰ τοὺς ἐκ τῶν μοναχῶν βουλομένους νὰ εἰνε ὑποψηφιοὶ ἐπίσκοποι. Ἄλλο σχολεῖον, τετραετοῦς κύκλου, πρόκειται νὰ ἰδρῦθῃ ἐν τῇ μονῇ Τσετέσκ, παρά τὸ Ἰάσιον, πρὸς παρασκευὴν τῶν μοναχῶν διὰ τὴν μοναχικὴν δρᾶσιν.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΣΘΟΝΙΑΣ

Περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ παρελθόντος Ἰανουαρίου ἐν τῇ ἐσθονικῇ πρωτεύουσῃ Ρέβελ συνήλθε τὸ πρῶτον συνέδριον τῶν ἐνοριακῶν ἀντιπροσώπων τῆς ἐν Ἐσθονίᾳ ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ πρωθυπουργοῦ καὶ ἄλλων ἐπισήμων προσκεκλημένων. Μετὰ προσευχὴν ὑπὲρ ἀναπαύσεως τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Φωτίου ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἀλέξανδρος διὰ προσφανήσεώς του ἐκήρυξε τὴν ἐναρξίν τῶν ἐργασιῶν τῆς συνελεύσεως, ὁ δὲ Πρωθυπουργὸς εἶπε χαιρετισμὸν ἐκ μέρους τῆς κυβερνήσεως καὶ ἠχήθη ὑπὲρ εὐδοκίᾶς τῶν ἐργασιῶν αὐτῆς. Τὴν συνέλευσιν ἐχαιρέτισε καὶ ὁ παραστάς κατ' ἀπὴν Λιθουανὸς διαμαρτυρούμενος ἐπίσκοπος, τονίσας τὰς φιλικὰς σχέσεις μεταξὺ τῶν ἐν Λιθουανίᾳ Ἐκκλησιῶν ὀρθοδόξου καὶ Λιθουανικῆς. Αἱ ἐργασίαι ἐξηκολούθησαν ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ Μητροπολίτου Ἀλεξάνδρου.

ΡΩΜΑΪΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

Ἐκ τοῦ ἐν Βιέννῃ οὐνιτικοῦ ναοῦ τῆς ἁγ. Βαρβάρας κλέπται, θραύσαντες τὴν ὑελίνην σαρκοφάγον τοῦ ἁγ. Ἰωσαφάτ, ἀφῆρεσαν βαρύτερον χρυσοῦν ἄλυσιν 120 ἑκατοστομέτρων μήκους καὶ συμπληγῆ χρυσοῦν ἐσταυρωμένον. Ἡ ἄλυσις ἦτο δῶρον τοῦ ποτε διεκδικουόντος τὸν θρόνον τῆς Πολωνίας καὶ Οὐκρατίας ἀρχιδουκὸς Γουλιέλμου, κατὰ τὴν ἐκ Ρωσίας εἰς Βιέννην μεταφορὰν τοῦ λειψάνου.

— Ἡ Α. Α. ὁ Πάπας κατὰ τὰ ἐπὶ τῷ νέῳ ἔτει ἐγκαίνα τοῦ ἀκαδημαῖκοῦ ἔτους τῆς ποντιφικῆς Ἀκαδημαῖας τῶν Ἐπιστημῶν ἐπὶ παρουσίᾳ πολλῶν καρδινάλιων, διακεκριμένων ἐπιστημόνων, διπλωματῶν καὶ ἀντιπροσώπων ἐπιστημονικῶν σωματείων καὶ Πανεπιστημίων εἶπε καὶ τὰ ἑξῆς: «ἀισθανόμεθα ὅτι δὲν δυνάμεθα νὰ παριστάμεθα κατὰ τὴν συνάθροισιν τοῦ γαληνίου τούτου περιβάλλοντος, τοῦ ἀφορῶντος πρὸς τόσον ἥρημα πράγματα, μετὰ τῆς ἀληθοῦς ἐκείνης χαρᾶς τοῦ πνεύματος ὅπερ ἡ ἐπιστήμη ἐν ἡμῖν γενεῖ, χωρὶς νὰ μνησθῶμεν τῶν ἀπειλητικῶν νεφῶν ἅτινα καλύπτουν τὸν ὀρίζοντα, τὸν ἐθνικὸν καὶ τὸν διεθνῆ, καθ' ὅλην τὴν σημασίαν τῆς λέξεως. Ἡμεῖς τηροῦμεν ἐν τῷ πνεύματι μας μίαν ἠρεμον θέσιν, ὅπου αἱ ἐξωτερικαὶ αὐταὶ ταραχαὶ καὶ ἀπειλαὶ δὲν ἔχουν εἴσοδον. Εἰς βεβαίωσιν δὲ τούτου, ὡς καὶ πλέον ἡ ἀπάξ εἶπομεν, ἔχομεν δι' ἐλπίδος, ὀλίγον τι αἰσιοδοξίας, ἀλλὰ πάντως ἐν οὐχὶ τυφλῇ καὶ ἀδικαιολογήτῳ αἰσιοδοξίᾳ, ὅτι ἀπὸ σημείου τινὸς τοῦ σκοτεινοῦ καὶ ἀπειλητικοῦ νέφους τὸ φῶς τοῦ οὐρανοῦ τῶν εἰρήνης δύναται νὰ ἐμφανισθῇ, τῆς εἰρήνης ἐκείνης, τῆς περσισίας τῆς εἰρήνης, περὶ ἧς ὁ θεὸς συγγραφὸς ὁμιλεῖ, ἡτις βασιζέται ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης καὶ τῆς ἀληθείας, ἐκείνης τῆς ἀληθείας, ἡτις ἀποτελεῖ τὸν λόγον τῆς ἡμετέρας συναθροίσεως καὶ ἐν ἧ' οἱ πάντες ὀφείλουσαν νὰ ζῶσι καὶ νὰ ἐργάζωνται...»

ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΟΜΕΝΩΝ

Ἡ διαρκὴς ἐπιτροπὴ ἡ ἀποτελοῦσα τὸ ἀνώτατον ὄργανον τῆς Ὀμολογιακῆς ἐν Γερμανίᾳ Ἐκκλησίας (Be-

kennende Kirche) ἡ γνωστὴ ὑπὸ τὸ ὄνομα «Reichsbundrat», προήλθε περὶ τὰς ἀρχὰς Ἰανουαρίου εἰς τὰς ἐξῆς ἀποφάσεις: «Αἱ ἀποφάσεις τῶν δύο μεγάλων συνόδων τῆς ὁμολ. ἐκκλησίας τῆς Βαίμην καὶ τῆς Dahlen ἀποκλείουσι πᾶσαν συνεργασίαν μετὰ τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἐπιτροπῶν τοῦ κράτους. Οἱ μὴ δεχόμενοι τὴν ἀπόφασιν ταύτην οὐδεμίαν πλὴν θέσιν δύνανται νὰ καταλάβωσιν ἐν τῇ διευθύνσει τῆς ὁμολ. ἐκκλησίας. Ἀνώτερον συμβούλιον ἐπταμελὲς θὰ καταρτισθῇ πρὸς ἐπεξεργασίαν νέας διευθύνσεως τῆς ἐν τῷ κράτει ὁμολ. ἐκκλησίας». Ὡς πρὸς τὰς μετὰ τοῦ κράτους σχέσεις ἀπεφασίσθη ἐντονωτέρα ἢ συνέχισις τοῦ ὄγκου ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας τῆς ἐκκλησίας ἀπὸ τοῦ κράτους.

— Ἡ συνέλευσις τῶν ἐπισκόπων τῆς Νορβηγίας διασχεφθεῖσα περὶ τοῦ πολέμου ἀνεκήρυξεν αὐτὸν ὡς ἀμαρτίαν καὶ κατεδίκασε πᾶσαν αὐτοῦ ἐξίμνησιν. Δὲν ἐξήρθε οὐδ' ὁ ἀμυντικὸς πόλεμος ἐν περιπτώσει μὴ ἐξαντλήσεως ἀποσῶν τῶν δυνατιότητων τῆς ἀποφυγῆς του. Κατὰ τὸ διασχεπτικὸν τῆς συνέλευσεως, τῆς Κ. τ. Ε. ἡ ἴδρισις ἀποτελεῖ ἀναντιρρητὸς μεγάλην πρόοδον, δέον ὅμως νὰ ὁμολογηθῇ ὅτι ἐνέχει πολλὰς ἀτελείας ἰδίως ὡς πρὸς τὴν εὐστάθειαν καὶ τὴν σαφήνειαν τῶν νομικῶν τῆς ἀποφάσεων ὅπως δὴ τότε ὅμως ἀποτελεῖ τὸ μόνον ὄργανον τῆς συλλογικῆς ἀσφαλείας καὶ εἰρήνης. Ἡ ἀσφάλεια δὲν πρέπει νὰ βασίζεται εἰς τοὺς ἐξοπλισμοὺς τῶν λαῶν, ἀλλ' εἰς μίαν ἀμοιβαίαν συνεννόησιν αὐτῶν ὅπως ἀναγνωρίσῃσιν μίαν διεθνή ἀδελφείαν.

ΕΒΡΑΙΣΜΟΣ

Οἱ ἐν Ρωσίᾳ πνευματικοὶ ἡγέται τῶν ἑβραίων, ἀφορμὴν λαμβάνοντες ἐξ ὅσων γράφονται ἐν τῷ διεθνῶν τύπῳ περὶ θρησκευτικῶν ἐν τῷ κράτει τῶν Σοβιετ διωγμῶν, συνηλθον ἐν Μίνσκ καὶ ἐξαπέλυσαν πρὸς πάντας τοὺς ἀνὰ τὸν κόσμον ἑβραίους τὸν ἀκόλουθον πανηγυρικὸν τῆς σοβιετικῆς ἐξουσίας: «Διαβεραιοῦμεν ὅτι δὲν ἔχομεν ἀνάγκην κοιναῆς ἀμύνης (δηλ. τῶν ἐν τῷ ἔξωτερικῷ διαμαρτυριῶν κατὰ τῶν ἐν Ρωσίᾳ θρησκευτικῶν διωγμῶν). Δὲν χρῆζομεν τὴν τύχην μας ἀπὸ τὴν τύχην τοῦ ἑβραϊσμοῦ, πρὸς τὸν ὅποσον ἡ κυβέρνησις τῶν Σοβιετ ἀπαδείχθη μοναδική, διότι ἀγωνίζεται φανερά κατὰ πάσης ἀντισιμιτικῆς ἐκδηλώσεως. Ὀφείλομεν νὰ ἐνθυμούμεθα, ὅτι ἡ σοβιετικὴ ἐξουσία ἐδέσποσε μᾶς χώρας, ἐν τῇ ὁποίᾳ ἀνέκαθεν ὑπέβοσκε μῖσος κατὰ τῶν ἑβραίων. Οὕτω λησμονοῦμεν, οὕτε θὰ λησμονήσωμεν τὰς αἰματηρὰς καθ' ἡμῶν ἐκδηλώσεις τὰς συνεχῶς ἐκδηλουμένας μέχρι τῆς ἐπαναστάσεως. Καὶ εἶνε παγκοσμίας σημασίας τὸ γεγονός: ὅτι ὁ ὑπάτος ἡγέτης τοῦ κομμουνιστικοῦ κόμματος καὶ πρόεδρος τῆς σοβιετικῆς κυβερνήσεως Λένιν ἐξέδωκε διάγγελμα, διὰ τοῦ ὁποίου πάντες οἱ ἀντισιμιταὶ ἐκηρύχθησαν ἐχθροὶ τῆς ἀνθρωπότητος. Καθ' ὃν δὲ χρόνον ἐν Παλαιστίνῃ ὑπὸ τὴν ἀγγλικὴν κατοχὴν συμβαίνουσι αἰματηρὰ συγχρούσεις μεταξὺ τῶν ἀράβων καὶ τῶν ἑβραίων, καὶ ἐν Ρουμανίᾳ ὡς καὶ ἐν ἄλλαις χώραις διεξάγονται ἐπιθέσεις κατὰ τῶν ἑβραίων, ἐν Ρωσίᾳ ἡ κοινὴ γνώμη, ὑποστηριζομένη μάλιστα καὶ ὑπὸ τῶν δικαστικῶν ἀρχῶν, προσπαθεῖ νὰ ἐμποδίσῃ οἰαζθήποτε ἀντισιμιτικὰς ἐκδηλώσεις. Ὀφείλομεν ἐπ' ἴσης νὰ μὴ λησμονώμεν ὅτι ἡ σοβιετικὴ ἐξουσία παρουσιάζεται ὡς ἡ μόνη κυβέρνησις ἡ ὁποία παρέχει τὰ μέσα διὰ μίαν ζῶν ἡλλάον ἡσυχον καὶ ἀμέριμον εἰς λαόν, ὅστις πρὸ τῆς ἐπαναστάσεως κατεδιώκετο καὶ ἐστερεῖτο παντὸς δικαιώματος. Ἡ σοβιετικὴ ἐξουσία παρέχει εἰς τοὺς ἑβραίους γῆν πρὸς καλλιέργειαν καὶ μετοίκησιν καὶ δικαιώματα νὰ ἐκλέγουν τὰ ὄργανα τῆς αὐτοδιοικήσεως τῶν ὅπως καὶ οἱ ἄλλοι τῆς χώρας κάτοικοι, ἐπιτρέπει τὴν εἰς τὰς σχολὰς φοίτησιν, καθήργησε τοὺς περιοριστικοὺς διὰ τοὺς ἑβραίους νόμους κτλ., καθ' ὃν χρόνον πάντες οὗτοι οἱ ἀδικοὶ περιορισμοὶ ὑπάρχον ἀκόμη εἰς πολλὰ κράτη. Διὰ τὰς θρησκευτικὰς μας πεποιθήσεις οὐδέποτε ἐδιώχθημεν ὑπὸ τὸ σοβιετικὸν καθεστῶς. Διὰ ταῦτα θεωροῦμεν καθήκον μας νὰ διαβεβαιώσωμεν ὅτι κατ' οὐδένος θρησκευτικοῦ ἡγέτου τοῦ ἑβραϊσμοῦ ἐν Ρωσίᾳ οὐδέποτε ἐπεσεῖσθη ἡ ποινὴ τοῦ θανάτου ἢ καὶ οἰαζθήποτε ἄλλη. Καθ' ὅλην τὴν σοβιετικὴν διοίκησιν οὐδεὶς ἑβραῖος ἐτυφεκίσθη». Τὰ διάγγελμα τοῦτο ὑπεγράφη

ὑπὸ τοῦ ραββίνου τῆς πόλεως Μίνσκ Μενοχ'ν καὶ ἄλλων πέντε ραββίνων.

ΝΕΑ ΒΙΒΑΙΑ

Ὁ θεολόγος Καθηγητὴς κ. Χαρίλαος Ι. Παπαϊωάννου ἀγγέλλει προσεχῆ τὴν ἐκδοσιν τῆς Καινῆς Διαθήκης «ὡς ἀνέκαθεν αὕτη ἀναγινώσκειται ἐν τῇ ἑλληνικῇ ὀρθοδόξῳ Ἐκκλησίᾳ, μετὰ τῶν Ἀρμενιανῶν τίτλων, τῶν Εὐσεβιανῶν κεφαλαίων καὶ κανόνων, τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἀναγνωσμάτων καὶ συναξαρίων αὐτῶν, κριτικοῦ παραρτήματος, τῆς νεωτέρας εἰς κεφάλαια καὶ στίχους διαιρέσεως καὶ ὑποσημειώσεως τῶν παραλλήλων ἐξ ὅλης τῆς ἀγ. Γραφῆς». Τὸ ὅλον ἔργον θὰ ἀπαρτισθῇ ἐκ δύο τόμων ἐκ 1600 σελίδων, καὶ ἐκ παραρτήματος 200 σελίδων περιλαμβανοντος πίνακος τῶν χειρογράφων τῆς Κ. Δ. καὶ συναξαρίων τῶν ἐκκλησιῶν ἀναγνωσμάτων. Ἡ ὅλη ἐκδοσις θὰ τιμᾶται δραχμῶν 400 πληρωτέαν εἰς ἑκτὸ ἴσας δόσεις.

Ὁ Ὁρθόδοξος Ἰσραηλιτὴς. Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἀθῶν κ. Τιμόθεος ἔσχε τὴν εὐτυχή ἐμπνευσιν νὰ ἀρχίσῃ τὴν συγγραφὴν καὶ διανομὴν εἰς τὸ ἀνὰ τὴν ἀχανῆ ἐκείνην χώραν ποιμνίων του εἰδικοῦ θρησκευτικοῦ δελτίου ὑπὸ τὸν τίτλον τοῦτον. Τὸ δελτίον θὰ ἐκτυπῶται διὰ πολυγραφῶν, θὰ στέλλεται δ' εἰς θρησκευτικὸν κήρυγμα καὶ ἀνάγνωσμα εἰς πᾶσαν ἐσχατιὰν τῆς Ὀικουμένης. Ὁ πρῶτος ἀριθμὸς τοῦ συμπαθοῦς τούτου περιοδικοῦ περιλαμβανοντος ἐπίκαιρα διδάγματα καὶ εἰδήσεις τῆς Μητροπόλεως Ἀθῶν ἐξεδόθη ἐν Πέερθ κατὰ τὰς εορτὰς τῶν Χριστουγέννων καὶ τοῦ νέου ἔτους.

Ἐκκλησιαστικὸς Φάρος.— Καθ' ἃ προηγγέλθη, τὸ τελευταῖον τεύχος (Δ') τοῦ ἁδ' τόμου τοῦ «Ἐκκλησιαστικοῦ Φάρου» τῆς Ἐκκλησίας Ἀλεξανδρείας εἶνε ἀφιερωμένον ἐξ ὁλοκλήρου εἰς τὴν μνήμην τοῦ ἀειμνήστου Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας Μελετίου. Οὕτω περιέχει τὴν βιογραφίαν τοῦ πατριάρχου, γενικὴν ἐπισκόπησιν τῆς δράσεώς του, τὴν ὑπ' αὐτοῦ ἀναδιοργάνωσιν τῆς Ἐκκλησίας Ἀλεξανδρείας καὶ διαφόρους μελέτας, ἄρθρα, σκέψεις, ἀναμνήσεις, ἐντυπώσεις, κρίσεις καὶ γνώμης περὶ τῆς πολυμεροῦς αὐτοῦ δράσεως ὑπὸ διαφόρων φίλων αὐτοῦ καὶ γνωρίμων, τῶν ἐκ τοῦ πλησίον παρακολούθησάντων αὐτήν.

— ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ —

Μητροπολις Κίτρους.

[1]

Συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 4 τοῦ ἀπὸ 12ης Δεκεμβρίου 1932 Διατάγματος «Περὶ ὁρισμοῦ τῶν παρὰ ἐκάστῳ τῶν κατὰ τὸν Νόμον 5187 ἱερῶν Μητροπόλεως ὀργανικῶν θέσεων», καλοῦμεν πάντα ἔχοντα τὰ ὑπὸ τοῦ ἁρθροῦ 4 τοῦ ὡς ἀνω Διατάγματος ὀριζόμενα προσόντα κληρικῶν, ἢ λαϊκῶν, ἵνα ἐμφανισθῇ ἐντὸς μηνὸς πρὸς κατάληψιν τῆς θέσεως Γραμματέως παρὰ τῇ καθ' ἡμᾶς ἰ. Μητροπόλει, προσάγων ἡμῖν τὰ σχετικὰ ἔγγραφα τῶν σπουδῶν. Ἐκ τῶν παρουσιασθησομένων κληρικῶν, ἢ λαϊκῶν θεολόγων θέλει προτιμηθῇ ὁ κληρικὸς ἐν μὴ ἐμφανίσει δὲ θεολόγου κληρικοῦ, ἢ λαϊκοῦ, θὰ προσληφθῇ ὁ ἔχων τὰ ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ Διατάγματος ὀριζόμενα κατώτερα προσόντα καὶ ἐμφανιζόμενος ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ μηνὸς κατὰ σειράν προτεραιότητος. Ἡ μηνιαία προθεσμίᾳ ἀρχεται ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης. † Ὁ Κίτρους Κωνσταντῖνος.

“ΕΚΚΛΗΣΙΑ,

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Διευθύνουσα Ἐπιτροπὴ:

- † Ὁ Ἀθηνῶν ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ
- † Ὁ Τρίκκης καὶ Σταγῶν ΠΟΥΛΚΑΡΙΟΣ
- † Ὁ Ἀλεξανδρουπόλεως ΠΑΚΕΙΜ

Τύπος «Φοῖνικος», Λεωνάτου 4 Ἀθῆναι.— Τηλ. 23 873